

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulată de **CABINET DE AVOCAT** înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice

Obiectul contestației îl constituie Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asocierie nr. pentru anul 2005 și anul 2006, în baza Raportului de inspecție fiscală nr., prin care s-a stabilit obligații de plată în sumă totală de **lei**, după cum urmează:

Pentru anul 2005:

- **lei** - diferența de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar,
- **lei** - majorări de întârziere aferente diferenței de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar;

Pentru anul 2006:

- **lei** - diferența de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar,
- **lei** - majorări de întârziere aferente diferenței de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar.

Contestația este depusă în termen legal prevăzut de art.207(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată contestatorul solicită anularea Deciziei de impunere nr. și refacerea raportului de inspecție fiscală, invocând următoarele:

1. Contestatorul arată că, primul aspect contestat se referă la faptul că, nu au fost reținute ca și cheltuieli deductibile sumele achitate pentru folosirea telefonului mobil, deși telefonul mobil funcționează în baza contractului de abonament seria încheiat cu serviciul Orange. Totodată, organele de inspecție fiscală au omis faptul că facturile fiscale au fost emise pentru purtând mențiunea PF, în baza acestui contract.

De asemenea, contestatorul susține că, dacă ar considera temeinic și legal sub acest aspect raportul de inspecție fiscală, ar însemna că aceste facturi sunt ilegale, deși au fost emise în baza unui contract de abonament perfect legal, motiv pentru care solicită refacerea raportului de inspecție fiscală în sensul de a reține ca și cheltuieli deductibile plata acestor facturi, întrucât telefonul mobil a fost folosit în interesul cabinetului.

2. Contestatorul susține că, cel de-al doilea aspect contestat se referă la reținerea cu titlu de încasare a sumei de lei, rezultat din calculul total nefondat al organelor de inspecție fiscală, în sensul că s-ar fi folosit cu titlul de avans în vederea achiziționării autoturismului marca Chrysler.

De asemenea, contestatorul menționează că se poate observa din acte că pentru autoturismul marca Mercedes nu s-a achitat valoarea reziduală, iar „Cabinetul Individual” nu a avut niciodată în proprietate acel autoturism, avându-l doar în sistem de leasing (chirie).

Totodată, arată că, avansul pentru autoturismul Chrysler este o sumă mult mai mare decât cea menționată de organele de control și nu are nici o legătură cu suma de lei pe care cabinetul nu a primit-o de la nimeni cu titlu de plată datorată, neexistând în acest sens nici un act.

Contestatorul arată că, susținerea organelor de inspecție fiscală referitoare la faptul că această sumă ar proveni din deducerea sau amortizarea cheltuielilor cu plata autoturismului Mercedes raportat la contractul încheiat între firma de leasing și Cabinet, nu își regăsește susținerea legală, fiind vorba de un contract de leasing.

De asemenea, contestatorul menționează că există două motive de nulitate absolută a raportului de inspecție fiscală. Primul fiind acela că "am procedat la verificarea Cabinet de Avocatură" cabinet care nu există, existând doar Cabinet Individual, înființat la data de 26.03.2001 pentru o durată nelimitată, iar cel de-al doilea motiv de nulitate absolută este menționarea Codului Fiscal cu nr. pe care Cabinetul de Avocatură nu îl are.

De asemenea, contestatorul arată că, există și un motiv de nulitate relativă a raportului de inspecție fiscală referitoare la structura acționariatului, întrucât Cabinetul funcționează în baza Legii nr.51/1995 modificată, unde se menționează expres această formă de organizare, în sensul că nu există acționari.

În concluzie contestatorul solicită anularea Deciziei de impunere nr. ca fiind neîntemeiată și nefonată în raport cu greșelile ce atrag în principal nulitatea absolută a raportului de inspecție fiscală contestat, iar în subsidiar cu susținerile de mai sus fondate pe acte, atrage refacerea raportului de inspecție fiscală contestat.

La constatarea formulată, contestatorul a anexat actul de înființare al Cabinetului Individual Avocat și contractul cu Orange.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Persoane Fizice, au efectuat inspecția fiscală la „Cabinetul de Avocatură”, perioada supusă verificării fiind 01.01.2005-31.12.2008.

Urmare a verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală pentru 2005, din totalul cheltuielilor înregistrate în evidența contabilă, respectiv Registrul jurnal de încasari și plăți, nu au admis la deducere suma de lei reprezentând cheltuieli privind telefonul Orange, pe considerentul că au fost efectuate în baza unor documente care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, respectiv factura, chitanța nu este emisă pe Cabinet Avocat, fiind încălcate prevederile art.48 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Urmare a constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul 2005 o diferență de impozit pe venit net anual în plus în sumă de lei.

Pentru neachitarea la termen a diferenței de impozit pe venit net anual în plus stabilită pentru anul 2005, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de lei, până la data de 22.03.2010, în conformitate cu prevederile art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, pentru anul 2006 organele de inspecție fiscală au constatat venituri care nu au fost înregistrate, respectiv contestatorul nu a înregistrat valoarea mașinii înstrăinate firmei de leasing ca și avans în sumă de Organele de inspecție fiscală arată faptul că, în luna februarie 2004, contestatorul a achiziționat autoturismul marca Mercedes, conform contractului de leasing financiar nr. încheiat cu Leasing. Din

valoarea totală de lei a autoturismului, a fost amortizată suma de lei/lună x30 luni până la data de 31.08.2006). Valoarea rămasă neamortizată la data de 31.08.2006 este de când autoturismului Mercedes a fost înstrăinat firmei de leasing, evaluat de către aceasta la prețul de curs euro/lei, rezultând valoarea de lei, ca și avans pentru achiziționarea autoturismului Chrysler, conform contractului nr..

De asemenea, consemnează faptul că, avansul de lei este considerat ca și venit în urma reevaluării de societatea de leasing care are ca și cost valoarea rămasă neamortizată a autoturismului Mercedes, conform Registrului Inventar în sumă de lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, contestatorul nu a ținut cont de prevederile art.48 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, venitul rămas de impozitat este de lei și va fi inclus în venitul brut realizat pe anul 2006, stabilind diferența de impozit pe venit de regularizat în plus în sumă de

Pentru diferența de impozit pe venit de regularizat în plus stabilită în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de lei, până la data de 22.03.2010, în conformitate cu prevederile art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, susținerile contestatorului, documentele depuse la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Referitor la excepțiile de nulitate absolută a raportului de inspecție fiscală nr., ridicate de contestator, respectiv înscrierea eronată a denumirii contestatorului, a codul fiscal nr. care nu este al Cabinetului de Avocatură, precum și excepția de nulitate relativă referitoare la structura acționariatului, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere prevederile art.46 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

„Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin.(3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu. „

Fățã de cele arătate nu s-a constatat lipsa vreunui element din cele enunțate mai sus.

În fapt excepțiile invocate, respectiv înscrierea eronată a denumirii contestatorului, a structurii acționariatului, pot fi încadrate la erori materiale, care se pot corecta din oficiu sau la solicitarea contribuabilului, ceea ce nu atrage nulitatea actului administrativ, iar în ceea ce privește susținerea contestatorului referitoare la faptul că, codul fiscal nr. nu este al cabinetului, de menționat este faptul că la dosarul cauzei este anexat o copie a certificatului de înregistrare fiscală cu nr. Mai mult, raportul de inspecție fiscală nu este act administrativ fiscal, potrivit legii, acesta fiind parte integrantă din decizia de impunere și anexă la acestea.

Având în vedere cele de mai sus se vor respinge ca neîntemeiate excepțiile ridicate de contestator.

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. prin Serviciul Soluționare Contestații se poate pronunța asupra obligațiilor fiscale stabilite prin emiterea Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de

inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. pentru anul 2005, anul 2006, în condițiile în care:

- pentru anul 2005 organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere cheltuieli cu telefonul, iar în susținerea cauzei contestatorului a anexat contractul de abonament cu Orange România, asupra căruia organele de control nu s-au pronunțat,

- pentru anul 2006 organele de inspecție fiscală nu au procedat la analiza clară a situației de fapt a contestatorului, verificarea nefiind întemeiată pe constatări asupra tuturor împrejurărilor, în cauză.

a) Pentru anul 2005

În fapt, urmare a verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală pentru 2005, din totalul cheltuielilor înregistrate în evidența contabilă, respectiv Registrul jurnal de încasari și plăți, nu au admis la deducere suma de lei reprezentând cheltuieli privind telefonul Orange, pe considerentul că au fost efectuate în baza unor documente care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, respectiv factura, chitanța nu este emisă pe Cabinet Avocat, fiind încălcate prevederile art.48 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Urmare a constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul 2005 o diferență de impozit pe venit net anual în plus în sumă de lei.

Pentru neachitarea la termen a diferenței de impozit pe venit net anual în plus stabilită pentru anul 2005, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de lei, până la data de 22.03.2010, în conformitate cu prevederile art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările, ulterioare, care precizează:

Art. 48

"Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partida simpla

(1) Venitul net din activități independente se determina ca diferența între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partida simpla, cu excepția prevederilor art. 49 și 50"

coroborat cu prevederile H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a **Legii nr. 571/2003** privind Codul fiscal, care stipulează:

"37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidentele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin.(4)-(7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie sa le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și sa fie justificate cu documente;
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite. "

"38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

[...]

- cheltuielile poștale și taxele de telecomunicații; "

Având în vedere prevederile legale de mai sus, se reține faptul că sunt deductibile numai acele cheltuieli care sunt efectuate în interesul direct al activității, respectiv pentru realizarea veniturilor și care sunt justificate cu documente.

Din Raportul de inspecție fiscală nr. care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., pentru anul 2005, rezultă că, organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere suma de lei reprezentând cheltuieli cu telefonul Orange, pe considerentul că acestea au fost efectuate în baza unor documente care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, factura și chitanța emisă nu este pe Cabinet Avocat, contribuabilul nefăcând dovada cu documente din care să rezulte că plătitorul este Cabinet Avocat.

Pentru a demonstra faptul că aceste cheltuieli (abonamentul și convorbirile telefonice) sunt efectuate în interesul activității, justificate cu documente, contestatorul a anexat la contestația formulată contractul de abonament seria, încheiat la data de 09.05.2002, din care rezultă că părțile contractante sunt Cabinet Individual Avocat PF - persoana de contact și Orange.

În Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală nu s-au pronunțat asupra documentului anexat la contestație, făcând precizarea „pentru o eventuală completare și sintetizare a constatărilor din actul de control, propunem refacerea inspecției fiscale”.

Urmare a celor prezentate mai sus, se constată că organele de inspecție fiscală nu au examinat toate documentele, nerespectând dispozițiile pct.102.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Ordonanței Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

„La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.”

b) Pentru anul 2006

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat venituri care nu au fost înregistrate, respectiv contestatorul nu a înregistrat valoarea mașinii înstrăinate firmei de leasing ca și avans în sumă de

Organele de inspecție fiscală arată faptul că, în luna februarie 2004, contestatorul a achiziționat autoturismul marca Mercedes, conform contractului de leasing financiar nr. încheiat cu Țiriac Leasing. Din valoarea totală de lei a autoturismului, a fost amortizată suma de până la data de 31.08.2006). Valoarea rămasă neamortizată la data de 31.08.2006 este de , când autoturismului Mercedes a fost înstrăinat firmei de leasing, evaluat de către aceasta la prețul de euro x 3,52 curs

euro/lei, rezultând valoarea de lei, ca și avans pentru achiziționarea autoturismului Chrysler, conform contractului nr..

De asemenea, consemnează faptul că, avansul de lei este considerat ca și venit în urma reevaluării de societatea de leasing care are ca și cost valoarea rămasă neamortizată a autoturismului Mercedes, conform Registrului Inventar în sumă de lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, contestatorul nu a ținut cont de prevederile art.48 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, venitul rămas de impozitat este de lei și va fi inclus în venitul brut realizat pe anul 2006, stabilind diferența de impozit pe venit de regularizat în plus în sumă de

Pentru diferența de impozit pe venit de regularizat în plus stabilită în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de lei, până la data de 22.03.2010, în conformitate cu prevederile art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

Art. 6

”Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.”

Art. 91

”Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin.(2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;”

iar conform prevederilor pct.102.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Ordonanței Guvernului nr.92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, se stipulează:

„La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.”

Potrivit normelor legale sus citate organele de inspecție fiscală trebuie să examineze în mod obiectiv starea de fapt a contribuabilului și în acest scop să-și exercite rolul activ, fiind îndreptățit să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

În cazul în speță, se reține că, organele de inspecție fiscală au constatat că, contestatorul nu a înregistrat ca și venit în Registrul de Încasari și Plăți, valoarea mașinii înstrăinate firmei de leasing ca și avans în sumă de lei, rezultată ca diferență între suma de lei reprezentând valoarea mașinii evaluată și suma de lei reprezentând valoarea rămasă neamortizată, conform Registrului Inventar, stabilind un impozit pe venitul net anual suplimentar în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei.

Din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., se reține că organele de inspecție fiscală susțin că, contestatorul a vândut autoturismul marca Mercedes (achiziționat pe cabinet în anul 2004, conform contractului de leasing financiar nr.) firmei de leasing Țiriac, evaluat de către aceasta la prețul de euro, precum și faptul că acest autoturism a fost dat ca și avans pentru achiziționarea autoturismului Chrysler în baza contractului nr., fără însă a face trimitere la vreun document justificativ (factură, raport de evaluare etc.) în susținerea celor constatate. În acest sens, nici la dosarul cauzei nu există anexat nici un document justificativ din care să rezulte faptul că autoturismul marca Mercedes (contract de leasing financiar nr. a fost evaluat de către societatea de leasing la prețul de euro și a fost vândut acesteia.

Prin contestația formulată, contestatorul argumentează faptul că nu a avut niciodată în proprietate autoturismul Mercedes, deoarece nu s-a achitat valoarea reziduală, avându-l doar în sistem de leasing financiar.

Din analiza contractului de leasing financiar nr. (anexat la dosarul cauzei) reiese că acesta este încheiat între SC SA în calitate de locator și Cabinet Individual Avocat în calitate de utilizator, obiectul leasingului fiind autoturismul Mercedes Benz C 200 CDI, perioada acestuia fiind de 36 luni.

În cadrul acestui contract locatorul este proprietarul obiectului de leasing, iar utilizatorul este cel ce folosește obiectul leasingului, respectiv cel căruia i-a fost transmisă folosința bunului.

Conform punctului 17.2 „Dacă utilizatorul optează pentru cumpărarea obiectului de leasing, în măsura în care toate celelalte obligații decurgând din Contract au fost îndeplinite de fiecare părți, LOOCATORUL se obligă expers ca, la expirarea Contractului de leasing, să transfere utilizatorului dreptului de proprietate asupra bunului ce a făcut obiectul Contractului de Leasing.”

iar, la punctului 17.3 „Momentul transferului dreptului de proprietate, sub rezerva art.17.2, va fi momentul confirmării în scris de către LOCATOR, a intrării în contul acestuia a sumei reprezentând valoarea reziduală.”

De asemenea, conform punctului 18.1 „La expirarea perioadei de leasing sau în cazul încetării acestui contract indiferent de motive sau dacă Utilizatorul nu și-a exprimat opțiunea de cumpărare sau de prelungire a contractului de leasing, ori dacă și-a exprimat opțiunea de cumpărare, fără ca acesta să fie urmată de plata integrală a valorii reziduale, Utilizatorul va returna obiectul leasingului cu suportarea costurilor de returnare de către locator ...”

Prin urmare, având în vedere cele mai sus prezentate, susținerea organelor de inspecție fiscală referitoare la faptul că, contractul de leasing a expirat la data de 31.08.2006 (după 30 luni), urmare a vânzării autoturismului Mercedes, evaluat de către societatea de leasing la suma de este contradictorie în condițiile în care nu demonstrează că, contestatorul a avut calitatea de proprietar a autoturismului pentru a efectua vânzarea. De altfel, nu rezultă de nicăieri dacă contestatorul și-a exprimat

opțiunea de cumărare, de prelungire a contractului sau de returnare a obiectului leasingului, în cauză.

Mai mul în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală nu s-au pronunțat asupra argumentelor contestatorului precizând doar „pentru o eventuală completare și sintetizare a constatărilor din actul de control, propunem refacerea inspecției fiscale”.

Față de cele prezentate mai sus și din documentele anexate la dosarul cauzei, rezultă că organele de inspecție fiscală din cadrul Serviciului Inspecție Fiscală Persoane Fizice nu au procedat la o analiză clară a situației de fapt a contestatorului, verificarea nefiind întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor, în cauză.

În consecință, având în vedere cele prezentate **la punctul a) și punctul b) din prezenta decizie** se va face aplicațiunea prevederilor art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și se va desființa Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activității independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. pentru anul 2005 și anul 2006, în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru sumă totală de **lei**, după cum urmează:

Pentru anul 2005:

- lei** - diferența de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar,
- lei** - majorări de întârziere aferente diferenței de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar;

Pentru anul 2006:

- **lei** - diferența de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar,
- **lei** - majorări de întârziere aferente diferenței de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar,

urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă de inspecție să efectueze o nouă verificare, luând în considerare cele reținute prin prezenta decizie, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit, iar, în funcție de cele constatate să emită o nouă decizie de impunere.

În ducerea la îndeplinire a prezentei decizii se va avea în vedere prevederile pct.12.7 și 12.8 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.48 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct, 37,

pct.38 din H.G. nr.44/2004 privind pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, art.6, art.91 alin.(2) lit.a) și alin.(3) lit.a), art.213 alin.(1), art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, 102.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Ordonanței Guvernului nr.92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală pct.12.7 și pct.12.8 din Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se:

DECIDE

Desființarea Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activității independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. pentru anul 2005 și anul 2006, în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru sumă totală de **lei**, după cum urmează:

Pentru anul 2005:

- **lei** diferența de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar,
- **lei** - majorări de întârziere aferente diferenței de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar;

Pentru anul 2006:

- **lei** - diferența de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar,
- **lei** - majorări de întârziere aferente diferenței de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar,

urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane de cât cele care au întocmit decizia de impunere contestată să efectueze o nouă reverificare a tuturor documentelor pentru aceeași perioadă și pentru același tip de impozit, să stabilească situația de fapt și obligațiile legal datorate de contestator, în conformitate cu prevederile legale, ținând cont de cele reținute în cuprinsul prezentei decizii și prevederile legale aplicabile în speță în perioada verificată, iar, în funcție de cele constatate să emită o nouă decizie de impunere.